

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". — Tisk tiskarne "Edinost", vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Pregled najnovejših dogodkov.

Balkansko bojišče. — Naši pregledali Črnogorci iz Budve v Dalmaciji in zasedli Majni Vrh. Z Lovčena prodirajoče čete bile večer 6 km pred Cetinjem. Boji pri Grahovu se razvijajo ugodno. Pri Avtovcu sovražnik preganjan z višinskih postojank. Na severovzhodu Črnogore položaj neizpremenjen.

Rusko bojišče. — Topovski boji v vzhodni Galiciji in na besarabski meji. Sicer nobenih posebnih dogodkov. — Uspešni boji nemških patrulj na raznih mestih severne fronte. Pri Novem Siolku med Olšanko in Berezino Rusi preganjeni iz sprednjih jarkov.

Italijanska fronta. — Italijani obstreljujejo razne naše kraje v Judikarijah, naši razbili italijansko taborišče južno Pontablja. Topovski boji v tolimskem in doberdobskem oddelku.

Zapadno bojišče. — Napada pri Armentieresu in Le Mesnilu odbita. Štiri angleška letala sestreljena.

Turška bojišča. — Turška poročila o razvoju bitke pri Seddl Bahr. Sicer na raznih bojiščih nobenih posebnih dogodkov.

Razno. — Nota entente Grške glede okupacije otoka Krfa.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. januarja 1916, popoldne.

Ob Adriji prodirajoča avstroogrška kolona je pregnala Črnogorce iz Budve in zasedla severno mesto se nahajajoč Majni Vrh. V ozemlju Lovčena operirajoče čete so bile večer zvečer v boju šest kilometrov zapadno Cetinja. Tudi boji pri Grahovu se razvijajo ugodno. Naše čete so prodrele v kotlino doline. V našem ozemlju južno Avtovca smo nenadoma napadli sovražnika na njegovih višinskih postojankah. Bil je vržen. Na severovzhodu Črnogore je položaj neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. januarja 1916.

Položaj je neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nobena pogajanja Bolgarske z Anglijo.

SOFIJA, 12. (Kor.) Agence tel. Bulgare je pooblašena, da formalno dementira po ententi razširane vesti, češ da se vrše med Bolgarsko in Anglijo tajna pogajanja.

Italija in zavzetje Lovčena.

Lahko je umljivo, da je zavzetje Lovčena po naših vrlih četah napravilo v Italiji najmučnejši vtisk. Umljivo je to, ker vendar večer Italijo s Črnogoro najozje rodinske vezi obeh vladajočih rodbin, umljivo pa je še bolj, če se pomisli, da je bil Lovčen, nekaka »sveta gora« črnogorskega naroda odkar je iskal v tem gorovju zavetja ustanoviteli Črnogore, Ivo Crnoević, obenem tudi italijanska predstraža na naši strani Adrije. O mučnem vtisku, ki ga je napravil padec te najtrajnejše črnogorske postojanke v Italiji, prihajajo vključno strogi italijanski cenzuri v svet glasovi, po katerih se da soditi, da čutijo v Italiji prav dobro, da je bil padec Lovčena prav tako hud, če ne še hujši udarec za Italijo, kot pa za Črnogoro samo, in ki potrjujejo celo tu sedaj že pač splošno znano dejstvo, da Italija celo tam, kjer bi človek pač moral pričakovati ljubezni do bližnjega, išče predvsem — sama sebe.

Dasiravno je že zadnje črnogorsko uradno poročilo pripravljalo na to — tako se poročila iz Lugana — je vendar napravilo zavzetje Lovčena v Italiji veliki vtisk, kar je umljivo, če se premisli, da je Italija tekom vseh balkanskih sporov z Avstrijo zavzela Lovčena po Avstriji smatrala za »casus belli«. Če tudi sedaj Italija energično ne poseže vmes, pade tudi Skader in bo potem obramba Drača in Valone veliko težja kot pa sedaj.

»Corriere della Sera« imenuje zavzetje Lovčena skrajno bridko izgubo za Italijo in entento. Lovčen da je resno ogrožal Kotor in uspeh avstrijskih čet da je brez dvoma velikega pomena. Vendar pa da ostane brez vpliva na ostale vojne operacije. Na vprašanje, ali bi bila ententa mogla preprečiti zavzetje, da je odgovor težak. Vsekakor bi ne bilo zadrževalo, ko bi se bil branil in varoval samo Lovčen, temveč da bi bilo že zdavnaj treba pripravljati celo vojno v Črnogori, in tu nastaja vprašanje, ali bi bilo to mogoče.

»Secolo« pa piše k dogodkom v Črnogori: »V tem ko se čete z Galipolja prevažajo v Solun in Italija v Albaniji ureja razdeljevanje bivše srbske vojske v nove batalijone, si je sovražnik lepo v miru mogel izbrati novo polje za svoje delovanje. Pač res boli, ko je treba gledati, kako pomani-

kanje pazljivosti, jasnega vpogleda in hitrosti odločitve na naši strani pomaga sovražnikom vedno do novih uspehov. (Pač precej bridko očitane na naslov ententnih državnikov in vojskovodij! — Prip. ured.) Večerja je bila Srbija, ki smo jo žrtvovali, in danes je Črnogora. Kaj so storiли zavezništva za Črnogoro? Francoska ji je poslala stare topove s črnimi smodnikom, ki so jih Avstriji kmalu razstrelili, in Italija, ki je intersirana najbolj, za katero je Lovčen pomenjal vedno eno glavnih vprašanj njene politike, ni storiila nič.

Več kot črnogorska trdnjava je bil Lovčen od nekdaj, mogočna predstraža postojanka Italije proti Avstriji (!). »Secolo« se tolaži da končni izid vojne tudi odloči usodo Lovčena.

Da, tako obkrojuje sedaj v Italiji bližajoči se pogin Črnogore, za čigar odvratitev — kakor priznavajo sami — pa prav po italijansko niso storiili ničesar. In enako žnjimi javka tudi francoska javnost, ki kakor n. pr. »Petit Parisien« priznava pomen velikanskega uspeha, ki so ga dosegli naše čete z zavzetjem Lovčena. »Po zavzetju Lovčena«, tako pravi ta list, »čigar utrdb so bile meseca avgusta leta 1914. ojačene s francoskimi mornariškimi topovi, je brodovno oporišče Kotor, ki je bilo itak nezavzetno z morske strani, sedaj nezavzetno tudi s suhega. Cetinje, glavno mesto Črnogore, je sedaj v dosegu avstrijskih topov.«

Mislimo, da nam ni treba dodajati prav ničesar, saj so na ta priznanja in očitanja tako jasna, da bi moral izprevideti slepec, da je bila Italija po zavzetju Lovčena zadeta na najobčutljivejši točki: Italija brez črnogorskega Lovčena ni in ne more biti več obvladovanka Adrije in od trenutka, ko je vrh Lovčena zaplaval avstrijska zastava, je »il mare nostro« res »nostro«, to se pravi — naše, avstrijsko!

Nota zavezništva Grški glede zasedenja otoka Krfa.

ATENE, 12. (Kor.) Poslaniki zavezništva so izročili grški vladi večer sledenoto: Vlade zavezništva so naročile zastopnikom v Atenah, da naj razlože, da smatrajo za neobhodno dožnost človekoljubja, da spravijo kolikor mogoče hitro del srbske armade, da rešijo te heroje pogina in uničenja vsled lakote, na kako sosednjo točko ob albanskem obrežju, kjer se nahajajo sedaj. Po natančni presoji pogojev transporta so sporazumne vlade spoznale, da nudi otok Krf potrebne možnosti z ozirom na zdravje srbskih čet, varstvo in hitrost transporta kakor tudi priložnost preskrbovanja. Bile so mnenja, da se Grška preselivši srbskih čet, njihovih zavezništva, ne bo upirala, ker bodo ostale le malo časa na otoku, kjer jih bo gotovo sprejelo prebivalstvo s pristojnimi simpatijami. Tu ne gre za kako okupacijo, ker so bile dane grški vadi v tem oziru vse garancije tako glede Krfa kakor tudi drugih delov grških teritorijev, ki se jih morajo posluževati francoske in angleške čete od pričetka sedanje vojne.

Francoska okupacija otoka Krfa.

Pogodba l. 1863.

Kakor smo poročali že večer, je oddelek francoskih čet zasedel grški otok Krf in razobesil tamkaj francosko zastavo. Ta korak Francozov ni samo navadno kršenje grške nevtralnosti, ampak kršenje specialno dogovorjene nevtralnosti prelika pri Krfu.

Dne 14. novembra 1863 je bila med Avstrijo, Anglijo, Prusko in Rusijo sklenjena pogodba, po kateri so bili Jonski otoki, h katerim spada tudi Krf, po preklicu angleškega protektorata združeni z Grško. V tej pogodbi je izrecno izjavljeno, da bodo imeli Jonski otoki po njihovi združitvi z Grško vse ugodnosti trajne nevtralnosti. Radi tega se nobena pomorska ali kontinentalna sila ne sme nikdar stacionirati na teritoriju ali v vodovih teh otokov, izvzemši neobhodno potrebnih policijskih čet. Pogodbene države se obvezujejo, da respektirajo princip nevtralnosti, ki jo določa ta člen. Pa še v eni drugi pogodbi, v pogodbi 29. marca 1864, je bila med Anglijo, Francijo in Rusijo poleg garancije neodvisnosti Grške sklenjena trajna nevtralnost Krfa in Paksa. Garancije za to nevtralnost države niso prevzele. Iz vsega tega je razvidno, da je bil Krf zaseden v nasprotju s slovesnimi mednarodnimi pogodbami.

Otok Krf je za nas spomin na blagopojno cesarico Elizabeto, ki je ustanovila tankaj znani Achilleon, ki ga je kupil pozneje nemški cesar Viljem, ki je imel tamkaj v zadnjih letih svoje bivališče. Z zasedenjem tega otoka hoče morda ententa žaliti tudi osebnost vladarjev Avstrije in Nemčije.

Krf, najsevernejši in poleg Kefalonije največji jonski otok, šteje 92.000 prebivalcev in ga loči ožek preliv od Epira. Glavno mesto Krf leži na vzhodnem obrežju otoka, ki ga je z ostalimi otoki novembra

1863 Anglija odstopila Grški. Približno 8 kilometrov od mesta Krfa se nahaja v letih 1889—1891 od naše cesarice zgrajeni grad Achilleon, ki je sedaj last nemškega cesarja Viljema. Na poti tjakaj se nahaja tudi Monrepos, poletna vila grškega kralja.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. januarja 1916, popoldne.

V vzhodni Galiciji in na besarabski fronti mestoma topovski boji. Sicer nobenih posebnih dogodkov. — Uradno rusko poročanje je pričelo v zadnjem času zelo na široko opisovati izmišljene vojne dogodke. Nasproti vsem ruskim podatkom bodi izrecno konstatirano, da se nahajajo naše postojanke ob Strypi in ob besarabski meji, razven enega bataljona, ki smo ga umaknili za 200 korakov, ravno tamkaj, kjer so se nahajale pred pričetkom z velikim vojaškim in častniškim pompom uvedene in dosedaj povsod z velikimi izgubami za naše nasprotnike odbite ruske bojične ofenzive. Če so torej vsa nasprotna poročila iz Petrograda neresnična, dokazujejo vrh tega dogodki na jugovzhodu, da brezuspešni ruski navall ob Dnestru in Prutu tudi niso nič pripomogli k razbremenitvi Črnogore.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. januarja 1916.

Uspešni boji nemških patrulj in poizvedovalnih oddelkov na raznih mestih fronte. Pri Novem Siolku (med Olšanko in Berezino) so bili Rusi preganjeni iz sprednjih jarkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ponesrečena ruska ofenziva.

ČERNOVICE, 12. (Cenz.) V Černovice privedeni ranjenci in ujeti Rusi označujejo ruske izgube tekom ofenzivnih bojev kot ogromne. Sedanji odmor v bojih je nastal vsled tega, ker so vse s fronte v Hotin vodeče ceste polne transportov z ranjenci. Ruska sanitetna služba ni kos svoji nalogi. Zgodi se, da morajo čakati ranjenci po 36—48 ur na pomoč. Vsled pomanjkanja železniških zvez je bilo treba napraviti amfibijske sanitetne naprave na prostem, kjer pa ranjenci silno trpe vsled mraza in pomanjkanja obvez. Med ranjenci je mnogo oficirjev, med njimi en general in trije polkovniki. Ujetniki pravijo dalje, da ogenj naših dalekonosečih topov silno otežuje preskrbovanje ruskih čet z živežem, mestoma skoro onemogočuje. Posamezni deli čet tekom 16 urnega boja niso ničesar zavzeli.

BAZEL, 12. (Cenz.) O novi bitki na bukovinski meji pišejo švicarski listi, da nimajo vzaknamoviti Rusi niti najmanjšega uspeha. Naskadnji dan zmanjšuje njihove šanse. Vsled številnega človeškega materialja bodo zamogli sicer Rusi žrtvovati še par stotisoč mož, toda uspeha, ki ga želi vsa Rusija, ni več mogoče izsiliti.

LUGANO, 12. (Cenz.) Večina milanskih listov prinaša sodbo vojaških kritikov, da je z ogromnimi masami zapričeto novo rusko ofenzivo že smatrati kot izjavljeno. Enakega mnenja so rimski listi. Ti izjavljajo, da so bili v Italiji o ponesrečenju ofenzive prepričani že naprej in so polagali nanjo le politično vrednost, ki pa se istotako ni pokazala.

Car odšel na fronto.

CARSKOJE SELO, 12. (Kor.) Car se je podal k armadi.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. januarja 1916, popoldne.

V Judikarijah je obstreljevala italijanska artiljerija kraja Creso in Por; na Roncone so metali sovražni letalci bombe, ne da bi napravili škodo. Nago, vzhodno Rive, je bilo istotako v sovražnem ognju. Naša artiljerija je uničila italijansko taborišče južno Pontablja. Na primorski fronti so se nadaljevali obojestranski topovski boji v tolimskem in doberdobskem oddelku.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Čardone.

DUNAJ, 12. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Poročilo Čardone 11. januarja 1916.

Sovražnik je obstreljeval z Monte Ghello, severozapadno Rovereta, dne 9. t. m. zvečer naše postojanke z gorljivimi granatami. Tekom naslednje noči so naznanile naše predstraže velik požar v Roveretu. Ob gornjem in srednjem toku Soče so poskušale sovražne baterije s pomočjo letal obstreljevati naše črte, a jim je naša artiljerija uspešno odgovarjala. Naši obrambni topovi so prisilili sovražna letala, da so se držala v znatni višini. V ravlini, ob dolnjem toku Soče, je sovražna artiljerija zopet obstreljevala z dalekonojnimi topovi razne kraje, kar je zahtevalo žrtve med prebivalstvom. V Roman-

su je bila zadeta ena naših poljskih bolnišnic; 4 vojaki so bili ubiti, 8 ranjenih.

Učinek naših uspehov ob Soči na celotni vojni položaj.

Švicarski major Tanner, ki se nahaja pri naši soški armadi, piše v »Baseler Nachrichten«:

Italijani bodo ob Soči izkrvaveli.

Vojevanje ob Soči je velika morija, enako strahna v srditosti, neenaka v učinku. Razmerje izgub je znatno večje na škodo Italijanov kakor razmerje njihovih številne premoči. Strogo teoretično se pri nadaljevanju dosedanjih italijanskih odredb lahko izračuna, kedaj bo Italijanom pošla premoč. Praksa nam nudi tozadevno vsak dan dokaz. Pri tem so Avstriji faktično zmagovalci. Njihov dosedanji cilj, obdržanje soške fronte, je dosežen. Oni so ostali od pričetka v defenzivi, k čemer spadajo seveda lokalni ofenzivni sunki, da zboljšajo linije, ako so ogroženi ali stisnjeni. Mi se moramo ozirati le na celoto in tako je treba priznati, da Italijani

svojemu cilju se od pričetka pravih operacij niso približali niti za korak. Vztrajanje Avstrijev ob soški fronti ni samo avstrijski uspeh samosebi, ampak izvršuje tudi velik učinek na celotni položaj. Tekom pohoda skozi Srbijo je Avstrija Italijo priklenila nase. Utrdila je pozicijo centralnih držav in dvignila močno svoj ugled. Kot del splošnega neomajnega obrambnega obzidja centralnih vlasti prispeva soška fronta mnogo k temu, da se dovoli drugim velikim silam centralnih držav svobodna roka in pospešuje s tem mirovno delo. Centralni državi si pridobivajo vedno več pristašev in zato je času primerno, da se spozna, da pomeni nekoristno naganjanje mas proti takim obzidjem uničevanje narodne sile. Mogoče je res, da verujejo vodilne osebnosti v četverosporazumu pošteno v končno zmago premoči v človeškem materialju. Kdor nima tega prepričanja in zasleduje morda vojno iz kakega drugega vzroka, ta je velik zločinec na lastnem narodu.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 17. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. januarja 1916.

Severovzhodno Armentieres je bil od bitke napad močnega angleškega oddelka. V zgodnjih jutranjih urah so Francozi danes obnovili navad v Šampanji severovzhodno Le Mesnil. Bili so gladko odbiti. Istotako se je izjalovil napad poljskih prot. delu pri Maison de Champagne dne 9. t. m. osvojenega jarka. Poročnika Boelcke in Immelmann sta severovzhodno Tourcoing in Bapaume sestrelila vsak po eno angleško letalo. Neustrašeni-ma oficirja je podelil cesar Viljem za njih čine red pour le merite. Treje angleško letalo je bilo sestreljeno v zračnem boju pri Roubaix in četrto s topovi Ligny (jugozapadno Lilla). Izmed 8 angleških letalskih oficirjev sta 2 ranjena, 6 pa mrtvih.

Vrhovno armadno vodstvo.

O potopu oklopnice »King Edward VII.«
LONDON, 11. (Kor.) »Daily News« poroča o potopu oklopnice »King Edward VII.«: Ladja je zadela ob 11:45 popoldne na mino in se je ob 7:45 zvečer potopila. Brezzično poročilo je prišlo par rusilcev, ki so hoteli odvzeti ladjo s seboj. Popoldne je bilo vreme slabše in so se vrvi potopile. Moštvo se je rešilo v čolne in na rušilce.

Topopljeni parniki.

HULL, 12. (Kor.) Parnik »Trakair« je bil topopljen. Vse osebe so bile rešene.

HULL, 11. (Kor.) Parnik »Sapho« Wilson Line je smatrati za izgubljen. O posadki ni nobenih točnih poročil.

Angleške izgube.

LONDON, 12. (Kor.) Zadnji seznam izgub izkazuje 23 oficirjev in 700 mož.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 12. (Kor.) Zbornica je s 431 proti 39 glasovom sprejela zakon o vojaški obveznosti v drugem čitanju. Trije delavski ministri so preklicali odstop.

Naslednik Delcasseja v stranki.

PARIZ, 12. (Kor.) Kakor poroča »Temps«, je stranka radikalne levec izvolila na mesto Delcasseja za predsednika Desplasa.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 12. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Nobene izpremembe. — Kavkaška fronta: Dva napada sovražnika na naše postojanke v oddelku Narmena sta bila zavrnjena. — Dardanelska fronta: Dne 9. januarja je bilo sestreljeno že četrto angleško letalo; padlo je na višini Seddl Bahr v morje. Bitka pri Seddl Bahr, ki se je končala s porazom sovražnika, se je razvijala sledečo: Po raznih dogodkih v sovražnem taborišču je bilo domnevati, da se pripra-

vila sovražnik na beg. Ukrenili smo takoj vse predpriprave, da postane tokrat beg kolikor mogoče drag. Dne 7. januarja smo pričeli napad. Dne 8. t. m. popoldne smo občili naš ogenj in odposlali po vsej fronti močne poizvedovalne oddelke. Sovražnik, ki je spoznal, da se pripravlja napad, je zbral na levem krilu številne vojne ladje, ki so srdito obstreljevale naše oddelke. Naši oddelki, ki so se na posameznih mestih bližali sovražnim strelskim jarkom, so bili srečeti od sovražnika s puškami in ročnimi granatami, a so obdržali svoje postojanke. V noči od 8. na 9. t. m. smo razposlali vnovič poizvedovalne oddelke proti sovražnim strelskim jarkom in ob 3 jutraj, ko smo opazili unikovalno gibanje sovražnika, smo odredili prodiranje na vsej fronti. Del sovražnih čet je pobegnil proti izkrvaviščem, drugi del pa je z eksplozijami avtomatičnih min pokušal ovirati naše prodiranje. V tem trenutku so otvorile naše baterije morilen ogenj proti izkrvavišču, dočim so poljski topovi obstreljevali sovražnike in jim prizadejali mnogo izgub. Naša prodirajoča pehota je bila kos pektenskemu sovražnemu ognju in je pobila obupno upirajoče se sovražne vojake, ki vsled našega uspešnega artiljerijskega ognja niso mogli ubegniti. V jutro 9. t. m. je bilo bojišče posejano s številnimi sovražnimi trupli. Končno smo dognali, da se sovražnik vsled našega napada ni mogel dalje upirati. Tako se je končal zadnji akt galipoljskih bojev s porazom in umaknitvijo sovražnika.

Turške čete vkorakale v Kermanshah.

CARIGRAD, 13. (Kor.) Agence Milli doznava, da so turške čete vkorakale v Kermanshah v Perziji. Prebivalstvo je sprejelo čete z ovacijami.

Cesar Viljem sultanu povodom zmage v Dardanelah.

CARIGRAD, 12. (Kor.) V čestitki, ki jo je poslal cesar Viljem povodom dardanelske zmage sultanu, pravi cesar, da je z velikim zadovoljstvom sprejel vest, da je bila sovražna armada prisiljena, da je popolnoma opustila polotok. Čestital je sultanu k zmagi, s katero so bili končani napadi nesramnih sovražnikov. Cesar naznaja kot znamenje svojega občudovanja izročitev sablje sultanu, da ovekovski spomin na velike zmage, sablje, ki naj se tekom vojne v obrambo pravice vihti nad glavami sovražnikov. Cesar je izrazil končno prepričanje, da pomore Bog h končni zmagi. — Cesar Viljem je poslal tudi Enver paši brzojavko, v kateri pravi, da je izvršila otomanska armada dejanje, ki ostane vedno v spominu naroda. Čestita Enver paši in armadi najprisrčnejše k uspehom, ki so pridobili zmagovitim turškim zastavam nove laurike, in mu podeljuje red pour le merite. Enver paša je naznanil čestitke cesarja Viljema armadi s pripombo, da se je zalivali cesarju in ga zagotovil, da bo turška armada tudi vnaprej izvršila svojo dolžnost.

Ogrsko-hrvatska zbornica.

Nedostojna interpelacija. Napadi na šefa generalnega štaba, Uprava Srbije, Oster odgovor ministrskega predsednika.

BUDIMPESTA, 12. (Kor.) V današnji seji zbornice je poslanec Polony interpeliral glede izjave Conrad-Hötzendorfa, objavljene v dunajskem militarnem strokovnem listu »Rundschau« od dne 24. decembra, ki se je glasila, da vojna tradicija naše vojske več velja nego le narodno podžiganje duhov. Ta izjava da žali splošno čustvovanje ogrskega naroda. Iz izšlih biografij sklepa govornik, da se načelnik generalnega štaba navdušuje za idejo skupne države ter da zapostavlja ogrstvo. Nadalje zahteva interpelant, naj se Avstrija in Ogrska enakomerno pritega k vojaškemu službovanju ter graja, ker se Ogrji porabljajo za obrambo Dobrodo, dočim se alpski prebivalci porabljajo za varovanje mostov. Ministrski predsednik je označil interpelacijo kot nedostojno ogrskega naroda. Glede priteganja prebivalstva k vojnemu službovanju obstoji le en cilj: da se obrambna moč poveča do maksima. Ministrski predsednik je konstatiral, da ste se v karpatskih bojih ogrska in avstrijska črna vojska enako odlično obnesli, da sta iz alpskih dežel dopolnjujoča se tretji in štirinajsti kor izvršila vojne čine, ki spadajo k najslajnejim in da je tretji zbor v Karpatih preliv krl. Mora torej proti takim zastrupajočim insinuacijam odločno protestirati.

Glede izjave Hötzendorfa je interpelacija tendenciozna z ozirom na navedene biografije Hötzendorfa. Ministrski predsednik jim ne more priznavati nikake važnosti. Hötzendorf se mora že radi svojega položaja izogibati vsake politike in dela to na najkorektniji način. (Medicinski z levec: Potem pa gre vse dobro!) Tizsa: Gotovo gre vse dobro, ne le po zaslugi heroičnih bojev naših vojakov, ampak tudi po zaslugi odličnih svojstev našega generalnega štaba. (Živahna pohvala).

Szmerescsanyi je interpeliral radi različnih zapostavljanj Ogrske pri upravi Srbije. Ministrski predsednik je odgovoril

da je to nepremišljeno početje, ako se taka vprašanja sredi vojne stavlja v razgovor na tak način kakor je to storil interpellant, ker bi mogle vsled tega pri sovražnikih nastati krive domneve. — Glede odprave uporabe novega srednjega grba pri poveljstvu v Belgradu in glede uporabe prejšnjega grba je izjavil, da more iti le za pomoč. Kar se tiče vprašanja zastave, mora — dokler njegovo Veličanstvo ne odloči — ostati prejšnje stanje in se mora razobešati črno-rumena zastava kot standardna armade. Kar se tiče uprave Srbije, se je v tistem času, ko je tam funkcioniralo več etapnih poveljstev, zgodilo različno, kar ni bilo prav in kar je bilo treba grajati. Zbornica bodi prepričana, da bo pri končnoveljavnih ureditvah zadosteno velikim interesom Ogrske in nje upravičenim željam. Poleg vojaškega guvernerja bo imenovan kot civilni guverner eden višjih ogrskih uradnikov. (Klici na levi: Morda celo Thaloczky!) Grof Tisza: Thaloczky je jednak Madjar in je razvijal v Bosni zaslužno delovanje. Organizacija uprave Srbije se sedaj pripravljajo. Po vsem, kar je ministrski predsednik razpravljal z vojaškim guvernerjem, ima polno prepričanje, da bo zadostno vsakemu upravičenemu ogrskemu interesu. Ako bi se pa varal v tem pričakovanju, pa stori svojo dolžnost. Stališče vlade je, da je tudi med militarističnimi funkcionarji po velikem delu nameščati Ogrce. Jezik dela sicer res težave. Ravno zadnje dni se je poveljstvo obrnilo do ogrske vlade s prošnjo, naj določi ljudi, ki bodo znali občeavati s prebivalstvom v njegovem jeziku. Če se so sploh vtihtopile nogreške, se odpravijo na vsak način. (Živahno odobravanje.)

Vpokišč črnovojnih obvezancev.

DUNAJ, 12. (Kor.) Črnovojni obvezanci in bosenski ter hercegovski službeni obvezanci, ki morajo 17., 20. in 21. januarja 1916. odriniti v aktivno službo, se opozarjajo, da so bila naslednja c. in kr. dopolnilna okrajna poveljništvina c. kr. domobranska dopolnilna okrajna poveljništvina zadnji čas premeščena in sicer: Don. okr. poveljništvo Czortkov iz Hajduböszörménya v Máhrisch Schönberg;

Črnovice iz Szekelyhida v Lvov; Brzezany iz Derecke v Bjelice - Bialo; Grodek Jagielonski iz Esztergoma v Grodek Jagielonski; Jaroslavov iz Sobotice v Jaroslavov; Kolomea iz Devanaye v Freudenthal; Krakov iz Novega Tičina v Krakov; Lvov iz Nagyszalonta v Lvov; Novi Sonč iz Freudenthala v Novi Sonč; Rzeszow iz Mosona v Rzeszow; Sambor iz Komorna v Sambor; Sanok iz Sopronja v Sanok; Sarajevo iz Senice v Sarajevo; Stanislawov iz Hajdusobaszo v Lvov; Stryj iz Körmenö v Stryj; Tarnopol iz Berettyonfalva v Prešov; Tarnow iz Prerave v Tarnow; Opava iz Beniša v Opavo; Novisad iz Pečuha v Novisad; Wadowice iz Moravske Bele cerkve v Wadowice; Zloczow iz Püspökladany v Rimaszombat.

Dotičniki, ki se jih glede njihovega odhoda pod orožje tiče ta premešitev dopolnilnih okrajnih poveljstev, ne smejo odriniti v prejšnje (morda v izkaznicah označene) temveč v te nove uradne sedeže teh dopolnilnih okrajnih poveljstev.

Pruski deželni zbor.

BERLIN, 13. (Kor.) Pruski deželni zbor je bil po naročilu cesarja otvorjen od ministrskega predsednika Bethmanna - Hollwega slovesno s prestolnim nagovorom. Prestolni nagovor konstatira, da so se načrti sovražnika, da bi Nemčijo izmučili s seštrajanjem, izjalovili in naglašala, da je oboroženi nemški narod, podpiran od zvestih zaveznikov, vztrajal proti celemu svetu sovražnikov in zastavil zastavo globoko v sovražne dežele. Prestolni govor izraža trdno zaupanje tudi v zmage v bodočnosti, napoveduje predlogo glede zvišanja dohodninskega in dopolnilnega davka in nadaljuje: V velikih doživljajih sedanje vojne postane velik nov rod. Vse orožja zmoglo moštvo brani državo in narod. Duh obojestranskega razumevanja in zaupanja bo živel tudi v mirovnem času, prežet naše javne naprave in našel živ izraz v naši upravi, našem zakonodajstvu in v ustvaritvi podlag za zastopstvo naroda v zakonodajnih korporacijah. Zacetiti zadane rane in vzbuditi novo življenje iz velikanskih činov in žrtv našega naroda, bo naša največja naloga, takoj ko bo izvojevan zmagovit mir.

Liebknecht izključen iz socialno-demokratske frakcije.

BERLIN, 13. (Kor.) »Lokalanzeiger« poroča iz Stuttgarta, da je socialno - demokratska državnozborna frakcija s 60 proti 25 glasovom sprejela izjavo, po kateri je državni poslanec Liebknecht vsled neprestanih najtežjih pregreškov proti dolžnostim člana frakcije izgubil pravice, ki izvirajo iz pripadnosti k frakciji.

Atentat na japonskega ministrskega predsednika.

TOKIO, 13. (Kor.) (Reuterjevo poročilo.) Neki individij je vrgel dve bombi proti avtomobilu ministrskega predsednika Okuma, ki je ostal nepoškodovan.

Položaj.

13. januarja.

Da je postal vojni položaj na Balkanu za entento najneugodnejši, priznava — čeprav s težko muko — tudi italijanski »Secolo«. Naglašajo sicer, da so uspehi central-

nih vlasti le trenutni in da se pretirujejo, slednjič pa vendar priznava njihovo važnost, rekši, da bi mogel kak nov neuspeh postati katastrofalna za entento. Zato da mora Italija vse storiti, da — ona prepreči neuspeh ententnih čet ob pričakovanim napadu na Solun.

Komu ne igra okoli usten maliciozen usmev, ko čuje, da se nam hoče Italija predstavljati kot čudodelnico, ki naj reši vso skupino entente!

Stegeman obrazloži v »Bundu« na kaj veljaven način enega glavnih vzrokov neuspešnosti akcij četverosporazuma na Balkanu. Centralni vlasti, Bolgarji in Turki vojujejo — pravi — na lastnih bojščih, kjer more vsak razvijati najvišjo mero svoje delavnosti, dočim se vlasti entente bore ekscentrično in so se prisiljene vjeovati v stilu kolonialnih vojen. Direktna izguba za entento je tudi dejstvo, da je srbska vojska odpadla kot komponent sil entente na Balkanu. Vsled tega neugodnega razvoja se je morala Anglija odločiti za uvedbo splošne vojne obveznosti. S tem pa se — meni Stegeman — razmerje med silami nasprotnika ne izpremeni na poseben način, ker je konsumiranje obojestransko in je pretrpe vojaški in zdravstveni najtežje tisti, ki so najbolje organizirani. To pa ste brez dvoma centralni vlasti, najmanj pa — Italija, so seboj kar se tiče fizične in moralne konstitucije vojske.

Zato zveni kot krvava ironija, da se v nekem članku v neapeljskem »Matinu« pozivlja Srbija, naj se z ostanki svoje vojske postavi pod italijansko zaščito in naj se bori za — Italijo! Ta insinuacija je pa tudi drznost prve vrste, ako upoštevamo, da so Srbi — da si v sedanji svoji stiski ne morejo glasno govoriti o tem — odločni nasprotniki italijanskih aspiracij na zapadnem Balkanu. Pa kako — recimo — originalen je način, kakor bi hotel neapeljski list kaptivirati Srbijo za svoje »prijateljske« povabilo. Ni še najhujše to, da očita Srbom, kako jih Italija sedaj preskrbuje in na novo oborožuje, ali naravnost kruto je — s stališča zaveznikov — da obsiplje Srbijo z očitani, češ, da je sama kriva svoje nesreče. Po neapeljski vesti je sicer pravično in človeški lepo, ako se »divimo srbski hrabrosti«, ali pozabiti ne smemo, da je Srbija sama zakrivila svojo usodo s tem, da je odbila bolgarske zahteve. Da je srbska vojska svojočasno po belgijskem zgledu izpraznila svojo deželo in se v Makedoniji združila s četami entente, ne bi bila zapadla svoji usodi! — Tu ima sedaj Srbija zavezniško muziko! Ali komu hoče pripovedovati italijanski list, da bi bila Srbija pri svojih ukrepih postopala povsem neodvisno in da ni marveč postopala sporazumno — ako ne direktno po ukazih — svojih močnejših zaveznikov. Mi bi rekli celo, da so ravno ti poslednji glavni krivci na nesreči Srbije.

Vpričo grenkih izkustev, ki sta jih doživeli Srbija in Črnagora, se pač ne bo nihče čudil Romunski in Grški, ako se skušata ubraniti takih zaveznikov. In, ako je resnična neka vest, ki jo prinaša milanski »Corriere della Sera«, potem imamo morda novo pojasnilo za sedanje ostro in brezobzirno postopanje entente proti Grški — za Solunom in Mitlenami so si Angleži in Francozi prilastili otok Krf in vse kaže, da hočejo zasesti vse grške otoke, kar pa priča obenem, kako velik strah vlada v Angliji radi Egipta. Gori omenjena vest v milanskem listu pa bi bila ta, da je med Grško in Bolgarsko že sklenjen sporazum za delitev Albanije.

»Ima-li ententa glede Albanije sploh kak program?

Nu, Angleži ga pa imajo prav gotovo za obrambo — svojih interesov. V skrbi za te interese v Egiptu je njih sedanje postopanje proti Grški. To nam potrja tudi vest, da je te dni dospel v Neapelj zadnji holandski parnik, ki je še mogel skozi suški kanal. Potniki so pripovedovali, da se ob vsem kanalu gradijo ogromne utrbe.

Tako stoji stvari. Srbija in Črnagora poraženi, Francozi in Angleži potisnjeni iz Makedonije in Galipoljskega polotoka, Italijani preže, kje bi ugrabili kak dobiček — za se. Kdo naj po vsem tem smatra za resno francoska namigavanja nove velike ofenzive solunske vojske v pariškem »Tempsu«? Češ, oči orientalskega sveta so obrnjene na Solun, kjer imajo iznenada priti važni dogodki. Francija se je odrekla temu, da bi udarila na Galipolju, ker hoče s tem večjo silo udariti na bližnje Vzhodu. Na Galipolju da ne bi bile žrtve v nikakem razmerju z nalogom. — Temu upravičevanju galipoljskega neuspeha ne bi priznalo veljave niti kako dete. In ista mera vere gre obljubam nove velike ofenzive iz Soluna. Prevečkrat je že četverosporazum prevaril vsako pričakovanje, da ne bi vsakdo ob vsakem takim napovedovanju novih akcij skomignil z rameni s čutstvom nevernega Tomaža.

Lovčen.

V primorski skupini črnogorskega gorovja je najvažnejša planina Lovčen. Je precej ravna, obkrožena po planinskih višinah Babjak, Jezerski vrh in Treštanik. V bližini poslednjega se nahajajo izviri takojmenovanega »Ivanova korita«, ki se otekajo v Blatnici, kamor izginjajo skozi prepad. Proti Jezerskemu vrhu se

vzpenja Stirovnik in oba spuščata strmo svoje strani proti Boki Kotorski, dočim se Lovčen postopno spušča proti Njegušem in Cetinju. Po Lovčenu se je nekdaš imenovalo tudi vse cetinjsko polje »Lovčenski dolac«.

Lovčen je najpogostejše omenjeni vršac Črnogore, je »sveto brdo« Črnogorcev kot grobnica slavnega pesnika in kneza vladike Petra II. Njeguša. Lovčen, najvišja planina primorske skupine, je krona široke in visoke planote, ki zapira zaledje veličastne Boke Kotorske. Sedlo Krstac (984 m) tvori prehod iz Kotora na Cetinje, nedaleč teče politična meja med Črnogoro in Avstro - Ogrsko.

Lovčen se deli v dva glavna grebena: Stirovnik (1723 m) in Jezerski vrh (1657 m), ali Lovčen v ožjem smislu. Od povsod po Črnigori, tako od Durmitora kakor s Komova, se vidijo značilne oblike Lovčena, in že poprej, nego prihaja parnik v Boko Kotorsko, pozdravlja potnike z višini — Lovčen. Skoro vedno brije hladen veter okolo Lovčenovih vrhuncov, tako, da se od tu odpira krasen pogled, kakršnih je malo v Črnigori. Tudi priprosti Črnogorec gleda s ponosom na ta hrib in ponosno kaže nanj tujcu. Da, Lovčen je tako priprasel srcu vsakega Črnogorca, da si niti ne more misliti Črnogore — brez Lovčena.

Konferenca na namestništvu glede gospodarskih odredb v korist prebivalstva goriskega, tolimskega in sežanskega okraja. Pod predsedstvom namestnika barona dr. Fries - Skene se je vršila v sredo, 12. t. m., na namestništvu konferenca, na kateri se je razpravljalo o celi vrsti gospodarskih odredb v korist prebivalstva goriskega, tolimskega in sežanskega okraja. Te konference so se udeležili med drugimi deželni glavar msgr. Faidutti, predstojniki pristojnih okrajnih glavarstev, vladni komisar mesta Gorice in referenti c. kr. namestništva. Razprave so obsegale vprašanje aprovizacije in preskrbe goriva in krme, pri čemur se je poglobila važnost zlasti na produkcijo mleka. Konferenca je prišla zlasti vsled skrbilive naklonjenosti pristojnih vojaških oblasti do zaključkov, ki zagotavljajo zadostno preskrbo prebivalstva z najnujnejšimi živili kakor tudi preskrbo krme. Konferenca se je bavila tudi z vprašanjem obdelovanja polja v prihodnji pomladi ter je v tej nad vse važni zadevi ukrenila vse potrebno. Zlasti se je poudarjala potreba, da se da kmetovalcem brezplačno na razpolago del državnih posestev ter da se jim prisloži na pomoč tudi z delovnimi močmi in tovarno živino.

Kolkovski urad, do sedaj v prostorih deželne finančne blagajne (Piazzetta della chiesa Evangelica št. 2) se preseli dne 17. t. m. v prostore blagajne c. k. glavnega carinskega urada (via della Stazione št. 8) in bo za stranke posloval od 8½—11½ dopoldne.

Prodaja ali zamenjava brejih krav. C. kr. namestništveni svetnik naznanja, da ima oddelek zaloge klavne živine (Schlachtvieh - depo sektion) na Opčinah veliko množino brejih krav ter jih je pripravljen civilnemu prebivalstvu prodati, oziroma jih zamenjati s povsem zdravimi volmi, starimi 4 do 10 let. Poslovanje se vrši vsak dan od 8 zjutraj do 4 pop. na Opčinah pri Hrovatinovi klavnici. Prodaja se le proti gotovini. Za vole se po večji ali manjši teži nasproti kravam, ki se dajo v zameno, doplača ali povrne razlika v ceni.

Cenzura. Dunajska »Arbeiter Zeitung« opozarja v svoji številki od dne 9. januarja gospoda ministra za notranje stvari, princa Hohenlohe, na slučaj, da je cenzura v Ustju na Češkem zasegla na mnogih mestih neki članek, ki ga je »Arbeiter Zeitung« prinesla poprej v polnem obsegu. Dunajska cenzura ni torej našla v njem nič izpodtakljivega. In taki slučaj se menda dogajajo po vsej državi. Tem raje se pridružujemo povsem veljavni pripombi v »Arbeiter-Zeitung«: »Načelo, da se to, kar je dovolila cenzura na Dunaju, sme objavljati tudi v provinci, se ni moglo še nikjer uveljaviti. In vendar bi se zdelo to načelo najbolj samoobsebi razumljivo: »kajti cenzura ne presoja v glavnem po delovanju na zunaj, in pri tem je vendar Dunaj (in ne Ustje) odločilen!«

Domuče vesti.

Nedostojna interpelacija. Iz poročila, ki je objavljamo na drugem mestu o seji ogrsko-hrvatske zbornice dne 12. t. m., je razvidno, da je poslanec Polonyi stavil interpelacijo, ki vzbuja domnevo, da se neenakomerno in na škodo prebivalstva Ogrske postopa pri vpoklicih k vojnemu službovanju. Na to interpelacijo je primerno in po zaslugi odgovoril že ministrski predsednik grof Tisza, označivši jo za — nedostojno. Da bi tudi mi s svoje strani primerno zavrnili to grdo in drzno insinuacijo — na to ne moremo misliti v sedanjem času in ob sedanjih razmerah. Dovoljena pa nam bo morda konstatacija, da že ves potek in uspeh mobilizacije, oziroma vseh dosedanjih prebiranj pri nas pomenja najeklatantnejši dokaz, da je omenjeni poslanec nadaril s pestjo — resnici v obraz. Moremo n. pr. pribiti dejstvo, da je prebivalstvo Krasa na vseh dosedanjih prebiranjih dalo 90, da, celo do 95 odstotkov v vojaško službo!!!

Dva slučajna nagla smrti. Včeraj dopoldne ob polidesetih so našli ležečo na javni cesti v ulici Fabio Severo (nova openška cesta) pred hišo št. 46 neko žensko. Pozvali so nemudoma na pomoč zdravnika z zdravniške postaje, ki pa ni mogel storiti drugega, nego da je konstatiral, da je ženska že mrtva, in sicer, da je umrla vsled srčne paralize. Pozneje se je izvedelo, da je bila pokojnica 37-letna Angela Kljanova, ki je stanovala v Kolonji ob openški cesti v hiši št. 34. Truplo pokojnice je bilo prenešeno v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Ob poliosmih zjutraj so z redarstvene stražnice v ulici dei Bachi telefonirali zdravniški postaji, češ, da je v hiši št. 34 v ulici del Farneto neki mož, ki nujno potrebuje zdravniške pomoči. Na zdravniški postaji službujoči zdravnik se je nemudoma odpeljal v rečeno hišo, a tam je našel že mrtvega 62letnega Srečka Nementza, lastnika zaloge oglja v ulici delle Acque. Zdravnik je konstatiral, da je Nementz umrl vsled srčne paralize.

Umrli so:

Prijavljeni dne 13. t. m. na mestnem fizikatu: Bužić Marija, 2 leti, Vrđeta št. 11; Kasseger Noža, 75 let, ul. della Sanita 2; Požar Anton, 55 let, Skorklja št. 31; Petruzzelli Viktor, 63 let, ul.

del Lavatoio št. 4; Pupis Alfred, 8 mesecev, trg pred bolnišnico 3; Svagelj Brunon, 6 let, ul. del Malcant n. 7.

V mestni bolnišnici dne 12. t. m.: Birsch Karel, 42 let; Budihna Fran, leto dni; Fuchis Josipina, 59 let; Krevatin Mihaela, 74 let; Marinšek Viktorija, 57 let; Zigon Fran, 86 let.

Izpred sodišča.

Potovala s tujim potnim listom.

Albina F., iz Dutovelj doma, bi imela pripeljati v Trst mleko dne 25. oktobra. Imela pa je potni list na ime svoje sestre Eme, poročene T., tudi iz Dutovelj. Do Opčin je šlo gladko. Ko je dospela do obeliska in tam na zahtevno stražo pokazala potni list, je straža takoj zapazila, da ne odgovarja ta potni list pravemu imenu, vsled česar je bila naznanjena sodišču. Zaslišana potom sodišča, je Albina izjavila, da je ravno oni dan izgubila svoj potni list. Ker je pa bilo zjutraj zgodaj in ob isti uri ni bilo mogoče dobiti drugega, si je izposodila potni list od svoje sestre. Tako je prišla še sestra pod obtožbo. Na razpravi, ki se je vršila včeraj pred okrajnim sodnikom Comelom, ste obe obtoženki priznali in se izgovarjali, da niste vedeli, da se ne sme potovati z drugim potnim listom, oziroma se ne sme posoditi. Sodnik je obsodil Albino F. na 24 ur zapora in Emo T. na 12 ur zapora. Obe ste sprejeli kazen.

Darovi.

Za božičnico na Vrđeti so darovali: Marija Grum 50. vin; Višnjovec Sofja 60. vin; Jejič 1.10; Zadnik 90. vin; Paljk 3. K; N. N. 60. vin; Majcen 40. vin. in za Sivistrov večer kosarico različnih predmetov za srečkanje in dopisnice za saljivo pošto; N. N. 20. vin; Tosi 210. vin; Anton Barotto 60. vin; Fran Godina 1. K; Ivan Godina 160. vin; Čretnik 20. vin; Požar 60. vin; Benčič 1. K; Črnjava 60. vin; Tosi 2. K; Perhace 5. K; Pirč 5. kg. sladkorja; Žgur 6. K; Ivanka Godina (tobakarna) 10 K; Rebek Marija ovoj biškotov; pri »Miklavžu«: g. Peter Rebek 2. K; Fran Godina 1. K. Srčna hvala vsem darovalcem

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskano besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2463

Močno kavo se napravi samo z specializirano »AMERINO«. Gospodinja pokusijo lahko to kavo pri trdki »AXA« d. z. o. z., ul. Miramar št. 13 (skladišče). ¼ kg pristnega »AMERINO« K 1.35. 610

Naznaniilo preselitve! Tvedk manu-IVANČIČ & KURNIČ v Gorici so se preselila začelo v Dornberg št. 140 (prej trgovina Andrej Pahor). Priporoča se cenj. odjemalcem v pavske doline. 634

Kupujem zastavne listke, zlato, posvarjeno umetno zobje, Via Maria Tereza 5, nad Vsaki dan od 10-12 637

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in zobčki VILJEM TUSCHER konces. zobotehnik TRST, ul. Caserma št. 13, n. Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Cermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste. Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje. UMETNI ZOBJE.

Umetno-fotografirni atelje

Trst, ulica del Rivo št. 52 (prilike) Trst

Izvršuje vsako fotografirno delo kakor tudi razglede, posnetke notranjost lokalov, porocanstu plošče za vsakovrst. spomenike. POSEBNOST: POVEČANJE in VSAKE FOTOGRAFIJE in Ital. udobnosti gosp. naročnikov sprejema naročbe in jih izvršuje na domu, ev tudi zunaj mesta po najzmernejših cenah.

Trst, ul. del Rivo št. 42

Dr. HORVATH

TRST, Via Carintia 39 Specializirani za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI LEBKOST in NERVOZNOST in BOLEZNI v NOGAN in SKLEPIH. Sprejema od 10-1 pop. in 4-7 zvečer. ob nedeljah od 10-1.